Genesis

ᵃIgit̃ pfecti sũt celi ⁊ terra ⁊ oĩs ornat⁹ eoꝝ. ᵇCõpleuitq; de⁹ die septĩo op⁹ suũ qđ fecerat: ᶜ⁊ reqeuit die septĩo ab vniuerso ope qđ patrarat. ᵈEt benedixit diei septimo: ⁊ sctĩficauit illũ: ᵉq2 ĩ ipo cessauerat ab oĩ ope suo qđ creauit deus vt faceret.

corpus solis nõ esse de natura quatuor elemẽtorũ: sed
esse p̃ naturã incorruptibilẽ: q̃m ſm hoc materia eius
nõ põt esse sb alia forma. hec ille. Ex qua obiectiõe duo
seq̃ videntur. Primũ q̃ ex illa luce sine sui corruptione
corpus solis fieri nõ potuit: q2 materia solis nõ potuit
fuisse sb alia forma sine corruptione põris cuius
forme corruptio nõ erat cõueniẽs ꝓpter mediũ per
qđ p̃ma opinio fuit improbata. videlicet q̃ nihil
fuit in principio cõditũ cito post corrũpendũ: hoc
intrinsecus postillator videns rationabiliter dixit so
lem factũ ex illa luce: nõ obstante obiectiõe scti Tho.
j. par. sum. q. lxvij. arti. vlti. in responsione ad secũduz
argu. Scđm qđ seq̃ videtur ex illis dictis est q̃ nulla ma
teria existens sub forma priori põt esse sub forma po
steriori nisi priori corrupta: ideo reprobat opinionem
terciã q2 forma solis specifica formã lucis generificaz
nõ cõpatitur: iđ ex luce nõ potuit fieri sol nisi forma lucis
corrũperetur: qđ est incõueniens ꝓpter mediũ: p̃ qđ p̃ma
opinio ſm eũ fuit improbata. ⁊ q̃cq̃ illud dictum inci
dit in errores cõdemnatos Oxonie: inter quos habetur
sic: dicere tm̃ vnã formã substantialẽ in q̃libet cõposi
to error: tñ cũ eodem dicto sctũs Tho. incidit in id qđ
improbat: quãdo ponit aues ⁊ pisces factos ex natura
elemẽtorũ: q2 ex hoc forme elemẽtorũ positione forma
rum pisciũ ⁊ auiũ fuissent corrupte ſm eũ: p̃ cõsequens
aliquid in principio ꝓductũ cito post corruptioni fuis
set obnoxium. Nec valet euasio Burgeñ. de parte ⁊ to
to: q2 ſm hoc de aliqua portiõe lucis corpus solis pro
ductũ fuisset sine totius lucis corruptiõe. Itẽ in eodẽ
ca. vbi de ꝓductione pisciũ ex aq̃ postillator dixit hãc
ꝓductionẽ actiue esse a solo deo: passiue ab elemẽtis:
Burgeñ. dicit q̃ cã p̃ma nõ semp excludit actionẽ cau
sarũ secũdarũ: volens cõtra postillatorez: q̃ elementa
etiam actiue ad ꝓductionẽ pisciũ cõcurrerint sicut su
pra correctorio q̃nto de ꝓductiõe herbarũ ⁊ arborum
a terra. dr aũt h̃ sicut ibi. In speali tñ dico q̃ si in rerũ ꝓ
ductiõe p̃ma causa secũdarũ cãrũ actionẽ nõ excludit
excludit tñ certũ modũ agendi vel coagendi. s. subito:
in quo mõ creata v̄tus coagere nõ potest: multo min⁹
tũc. bene igitur dictũ est q̃ actiue a solo deo pisces ⁊ ce
tera a p̃ncipio creata sũt. Item in eodẽ ca. vbi dicitur
Creauit de⁹ cete grandia: postillator reprehẽdit iude
os in Thalmudicis cõmuniter studẽtes: ⁊ simplices
ex eis docentes ⁊ errantes: ⁊ errare faciẽtes quã re
prehensionẽ Burgeñ. egreferẽs: quasi adhuc affectio
ne sanguinis iudaizans dicit nõ esse vtilẽ talẽ rep̃hen
sionẽ: cũ nõ omnes iudei sic errẽt: ⁊ sic credũt nos fin
gere mẽdacia cõtra eos: ⁊ p̃ cõsequẽs min⁹ p̃ nos pote
rũt ad fidẽ reduci. Rñdeo ego q̃ nõ possũt estimare p̃
nos cõfictũ mẽdaciũ qđ clare sciunt in suis Thalmu
dicis cõtentum ⁊ fortasse talis reprehẽsio coopatur ad
eorũ reductionẽ: quando ex ea vident suos magistros
⁊ apud iudeorũ cõmunitatẽ auctẽticos ita male de be
atitudine ⁊ futura vita sentire.

Capi. ij.

a Igitur pfecti sũt ⁊c. Postq̃ descripsit Moy
ses hominis formationẽ ꝓpter quã alia fue
runt producta. Hic cõsequẽter describit ho
minis formati statũ siue cõditionẽ. Et quia
ex fine sumitur ratio eorũ q̃ sunt ad finẽ: ideo p̃mo de
scribitur ipsius hois vltim⁹ finis. Secũdo explicatur
magis modus sue formatiõis: ibi. Iste sunt generatio
nes. Tercio describitur locus sue habitationis: ibi. Plã
tauerat aũt. Quarto actus multiplicatiõis: ibi. Dixit
quoq; ⁊c. Circa primũ sic procedit quia primo cõ
tinuantur dicta dicendis. Secundo describitur ipsius ho
minis finis: ibi. Et benedixit deus. Circa p̃mũ cõtinuat
de opib⁹ sex dierũ ad diem septimũ in quo quieuit. dicẽs.
a Igitur pfecti sunt celi ⁊ terra. sex p̃dictis dieb⁹ p̃ op⁹
distinctionis ⁊ ornat⁹: vt predictũ est. b Compleuit
q; de⁹ die septimo. Alia trãslatio ha
bz sexto die. ⁊ vtraq; vera ẽ: vario tñ
modo. Est eñ du
plex cõpletio vel
perfectio alicuius
rei. Prima est quã
do assequitur formã
debitaz sicut ignis
quando per gene
rationẽ assequitur
formaz igneitatis ⁊ qualitatũ cõcomitãtiũ. Alia est per
fectio seu completio: qñ exit in opationẽ sibi debitã: sicut
quãdo ignis calefacit vel generat ignẽ. Et prima pfectio
ordinatur ad scđaz: quia forma est ꝓpter operationẽ igi
tur quia sex dieb⁹ perfecte sũt creature in suis formis ⁊
proprietatibus: ideo sexto die cõpleuit deus opus suum
q̃ztuz ad primã pfectionẽ: sed quia a septimo die dicitur
incepisse tempus administrationis ⁊ gubernationis re
rum: sicut sex dies precedentes dicuntur tempus produ
ctionis: ita dies septim⁹ ⁊ deinceps dicitur tempus gu
bernationis per gubernationem enim res applicantur ad
suas operationes ideo dicitur deus die septimo comple
uisse opus suum q̃ztum ad secundam perfectionem. ⁊ de
isto opere administrationis ⁊ gubernationis rerum sal
uator dicit Ioh. v. Pater me⁹ vsq;modo operatur ⁊ ego
operor. Aliter etiam potest dici quia deus potuisset plu
res species addidisse speciebus iam productis: de agen
te autem potente noua opera addere suo operi: non dici
tur q̃ impleuerit opus suum: donec videatur requiesce
re ⁊ cessare a nouis condendis: hoc autem apparuit septi
mo die ⁊ non ante. c Et requieuit septimo die. s. a no
uis creaturis producendis: quia nihil est factum postea:
quod tunc nõ fuerit factũ in operibus sex dierum: vel in
suo simili: vel in suis causis. Aliter exponitur prout req̃
es ponitur pro cõpletione desiderij: ⁊ sic deus requieuit
in seipso: quia in seipso beatus est: creaturis nõ indigẽs.
⁊ ad hoc designandũ non dicitur q̃ quieuit in opere suo
ſ3 ab opere. s. cessans: ⁊ in seipso beatifice requiescens.
d Et benedixit. Hic describitur ipsi⁹ hominis finis. Ad
cui⁹ intellectũ cõsiderandũ q̃ experientia docet appetitũ ho
minis nõ q̃escere totaliter in adeptione cuiuslibet boni
finiti: ſ3 adepto illo vlterius tẽdit p̃ desideriũ adepto aũt
fine vltimo totaliter quiescit: sicut lapis in cẽtro. ⁊ p̃ hoc
arguitur q̃ finis vltim⁹ ipsius hois nõ consistit in adeptio
ne cuiuslibet boni finiti sed solum in adeptiõe boni infi
niti: quod est sol⁹ deus. Vñ dicit Augustin⁹ in li. cõfes. In
quietũ ẽ dñe cor meũ donec requiescat in te. s. p̃ cognitio
nẽ ⁊ amorẽ. Itẽ experimur q̃ q̃ñtũcunq; cognoscatur deus ab
homine p̃ effectũ: nõ terminatur hois desideriũ donec co
gnoscat per seipsum. Ex quo cõcluditur vlteri⁹ q̃ vltim⁹
finis hois cõsistit in visiõe dei p̃ essentiã: ꝓut tñ includit
fruitionẽ. vñ Io. xvij. Hec ẽ vita eterna: vt cognoscant
te deũ ⁊c. Ista aũt beatitudo in presenti vita quodãmõ
inchoatur p̃ hoc q̃ mẽs hũana a terrenis eleuatur ⁊ occupa
tur in contemplatione sui creatoris: in enygmate tamen
perficitur autez per hoc q̃ homo perducatur finaliter ad
eternam visionem: ⁊ ad hoc deputatur dies septima: vt
homo vacet a terrenis: ⁊ circa diuina occupetur: ⁊ hoc ẽ
quod dicitur. d Et benedixit ⁊c. ⁊ sanctificauit illum
id est ad diuina obsequia applicauit. Sanctificatio enim
in vna significatione idem est q̃ applicatio ad diuina ob
sequia: Vnde etiaz res inanimate que per benedictionẽ
vel consecrationem applicate sunt diuino cultui: scilicet
ecclesie materiales et vestes dicuntur sancte vel sanctificate.
e Quia in ipso cessauerat. requiescendo in seipso: vt p̃
dictum est: Et per hoc designatur q̃ homo die septimo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0061
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG